

Smärre meddelanden, referat och notiser.

Ärftlighetskongressen i Paris år 1911.

Den fjärde internationella kongressen för ärftlighetsforskning eller genetik sammanträdde i Paris den 18—23 September och räknade som deltagare ett stort antal forskare såväl från olika europeiska länder som äfven från Amerika. Liknande kongresser ha förut hållits i London 1899, Newyork 1902 och London 1906.

Med afseende på sitt arbetssätt anslöt sig denna kongress nära till den närmast föregående. Den experimentella riktningen dominerar sålunda fortfarande inom denna vetenskap såväl beträffande växter som djur. På människans område spela däremot helt naturligt statistik och genealogi hufvudrollen, hvarvid icke minst Förenta Staterna tagit initiativ till systematiskt upprättande af stamträd inom olika familjer och släkter rörande olika egenskapers fördelning och nedärfning. Ett stort antal föredrag höllos af olika forskare, hvarvid dessa antingen redogjorde för nyare, eljest icke offentliggjorda mera speciella resultat af sina experimentella undersökningar, eller också lämnade mera allmänna resuméer öfver af dem under längre tid behandlade frågor med tillkännagifvande af sin ställning till aktuella spörsmål. Äfven den mera spekulativa riktningen saknade icke sina företrädare.

Icke minst för den praktiska växtförädlingen erbjöd kongressen åtskilligt af stort intresse, helt naturligt för öfrigt, då ju den teoretiska ärftlighetsläran bildar en af de viktigaste grundvalarne för växtförädlingen. Åtskilliga af föredragen anslöto sig också, såsom var att vänta, direkt till försök hos kulturväxterna, såväl landbruks- som trädgårdsväxter, och behandlade delvis också rena förädlingsfrågor. Kongressens sekreterare och ledare af det hela var *Ph. de Vilmorin*, och en hel dag egnades åt de bekanta Vilmorinska växtförädlings-etablissemanten vid Verrières utanför Paris.

Kongressens arbetsplan upptog icke blott frågor rörande ärftlighet och variation utan äfven i allmänhet sådana som röra formers

och arters utveckling ur hvarandra. Att kongressen därvid liksom den föregående "stod i Mendelismens tecken", var uppenbart och framhölls också af *v. Tschermak* vid afskedsbanketten. Denna kongressens allmänna riktning förklaras lätt därur, att korsningsanalysen allt fortfarande utgör hufvudparten af den experimentella ärftlighetsforskningen. De mest uppmärksammade föredragen höllos också af bl. a. *Bateson* och *Miss Saunders* från England, båda särdeles framstående representanter för denna riktning. Intressanta fall af spontana förändringar hos rena linier meddelades af *Johannsen* från Köpenhamn. Äfven frågorna om könlös fortplantning genom apogami etc., om s. k. ympbastarder o. s. v. voro föremål för behandling, hvarvid åtskilliga nya viktiga rön meddelades.

Af stort intresse för växtförädlingen var bl. a. *Ph. de Vilmorins* förevisande af ett stort antal olika konstanta former af hvete, som varit i kultur hos huset Vilmorin ända från 1850-talet. Man fick därvid se ax af dessa småformer från 1850-talet till jämförelse med sådana som vuxit under allra senaste år. Huru små och obetydliga än skiljaktigheterna mellan dessa småformer syntes vara, så hade de dock fullt bibehållit sig och karakteriserade dem alltjämt lika tydligt från hvarandra som på 1850-talet. Dessa iakttagelser utgöra i sin mån ett och ingalunda oviktigt stöd för den teori, som uppbyggts särskildt på *Johannsens* experiment, nämligen att en gång konstanta kombinationer af mendlande egenskaper (konstanta former) kunna hos växtarter med öfvervägande själfbefruktning alltjämt bibehållas vid samma egenskaper, blott de hållas rena från resultat af tillfälliga korsbefruktningar eller från afvikelser af annat slag.

En internationell permanent komité för anordnande af fortsatta ärftlighetskongresser bildades och till medlemmar af densamma valdes: *Bateson* (England), *Baur* (Tyskland), *Johannsen* (Danmark), *Lang* (Schweiz), *Lotsy* (Holland), *Nilsson-Ehle* (Sverige), *Swingle* (Förenta Staterna), *v. Tschermak* (Österrike) och *Ph. de Vilmorin* (Frankrike).

Besök på Pasteurinstitutet, Museum d'histoire naturelle o. s. v. afslutade kongressen, som för samtliga deltagare säkerligen framstår som ett angenämt minne icke blott till följd af de intressanta kongressförhandlingarne, utan äfven till följd af den storartade gästfrihet och därmed följande tillfällen till personligt umgänge och utbyte af tankar, som visades kongressledamöterna från huset *Vilmorins*, Prins *Roland Bonapartes* och öfriga franska deltagares sida.

H. Nilsson-Ehle.